

NASREEN'S SECRET SCHOOL

A TRUE STORY FROM AFGHANISTAN

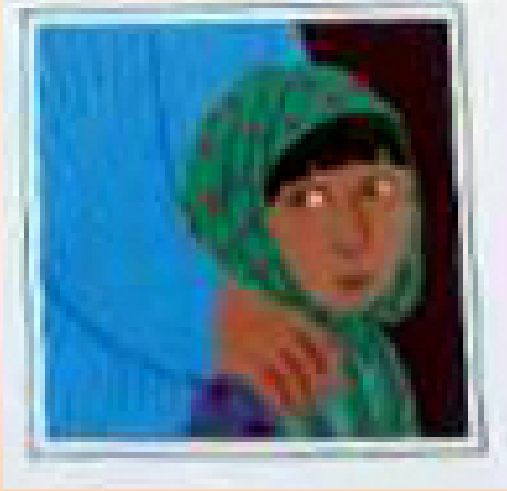
Jeanette Winter

నస్రీన్ రహస్య పాఠశాల

అఫ్ఘనిస్తాన్లోని యదార్థ గాథ

జేనెట్ వింటర్, తెలుగు: కె. సురేష్

Young Nasreen has not spoken a word to anyone since her parents disappeared.

In despair, her grandmother risks everything to enroll Nasreen in a secret school for girls. Will a devoted teacher, a new friend, and the worlds she discovers in books be enough to draw Nasreen out of her shell of sadness?

Based on a true story from Afghanistan, this inspiring book will touch readers deeply as it affirms both the life-changing power of education and the healing power of love.

అమ్మా, నాన్నా కనపడుకుండా పోయినప్పటినుంచి చిన్నారి నస్తీస్ ఎవరితోనూ ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు.

ఆందోళన చెందిన ఆమె అమ్మమ్మ ఆడపిల్లలకు నడుపుతున్న ఒక రహస్య పాఠశాలలో నస్తీస్‌ను చేర్పించింది. తన దుఃఖం నుంచి బయటపడటంలో నిబద్ధత గల టీచరు, కొత్త స్నేహితురాలు, పుస్తకాలలో నేర్చుకున్న విషయాలు ఏమైనా సహాయపడగలుగుతాయా?

అష్టనిస్తాస్‌కి చెందిన ఈ యదార్థ, ప్రేరణాత్మక గాథ పాఠకులను తీవ్రంగా ప్రభావితం చేస్తుంది. ఎంతటి గాయాన్నైనా నయంచేసే శక్తి ప్రేమకి ఉందనీ, జీవితాన్ని మార్చే శక్తి విద్యకు ఉందనీ ఇది మరొకమారు నిరూపిస్తుంది.

To the courageous women and girls of Afghanistan

**అష్టనిస్తాన్‌లోని
సాహస మహిళలు, బాలికలు అందరికీ**

Author's Note

The Global Fund for Children, a nonprofit organization committed to helping children around the world, contacted me about basing a book on a true story from one of the camps they support.

I was immediately drawn to an organization in Afghanistan that founded and supported secret schools for girls during the 1996-2001 reign of the Taliban.

The founder of these schools, who requested anonymity, shared the story of Nasreen and her grandmother with me. Nasreen's name has been changed.

Before the Taliban seized control of Afghanistan,

- 70% of the schoolchildren were women
- 40% of the doctors were women
- 50% of the students of Kabul University were women

After the Taliban seized control of Afghanistan,

- Girls weren't allowed to attend school or university
- Women weren't allowed to work outside the home
- Women weren't allowed to leave home without a male relative as chaperon
- Women were forced to wear a burqa that covered their entire head and body,

with only a small opening for their eyes.

There was no singing or dancing or kite flying. Art and culture, in the birthplace of the immortal poet Rumi was banished. The colossal Bamiyan Buddhas, carved into the side of the mountain, was destroyed. Years of isolation and fear had begun.

But there was also bravery from citizens who defied the Taliban in many ways, including supporting the secret school for girls.

Even now, after the fall of the Taliban in Afghanistan in 2001, danger remains.

Still, schools are bombed, set on fire, and closed down. Still, there are death threats to teachers.

Still, girls are attacked or threatened if they go to school.

And STILL, the girls, their families, and their teachers defy the tyranny by keeping the schools open.

Their courage has never wavered.

రచయిత్రి ముందుమాట

ప్రపంచమంతటా పిల్లలకు సహాయం చేస్తున్న గ్లోబల్ ఫండ్ ఫర్ చిల్డ్రన్ అనేది ఒక స్వచ్ఛంద సంస్థ. వాళ్లు మద్దతు ఇస్తున్న ఒక శిబిరంలోని ఒక యదార్థ కథ ఆధారంగా ఒక పుస్తకం రాయమని నన్ను అడిగారు.

అప్ఘనిస్తాన్‌లో తాలిబన్లు పాలించిన 1996-2001 మధ్య ఆడపిల్లల కోసం రహస్య పాఠశాలలు స్థాపించి, మద్దతు ఇచ్చిన సంస్థకు నేను చేరువయ్యాను.

పేరు చెప్పటానికి ఇష్టపడని ఈ పాఠశాలల వ్యవస్థాపకులు నస్తీన్, ఆమె అమ్మమ్మ కథను నాతో పంచుకున్నారు. నస్తీన్ ఆమె అసలు పేరు కాదు.

అప్ఘనిస్తాన్‌ని తాలిబన్లు చేజిక్కించుకోకముందు అక్కడ,

- పాఠశాల విద్యార్థులలో 70% బాలికలు
- డాక్టర్లలో 40% మహిళలు
- కాబుల్ విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులలో 50% మహిళలు

అప్ఘనిస్తాన్‌ని తాలిబన్లు చేజిక్కించుకున్న తరువాత,

- బడులు, విశ్వవిద్యాలయాలలోకి ఆడపిల్లలను అనుమతించలేదు
- ఇంటి బయట పనిచేయటానికి మహిళలను అనుమతించలేదు
- పురుష బంధువులు లేదా మగతోడు లేకుండా మహిళలు ఇంటిలోంచి బయటకు వెళ్లకూడదు
- కళ్ల దగ్గర చిన్న కంఠలు తప్పించి వళ్లంతా కప్పివేసే బురఖా వేసుకోవాలని మహిళలను నిర్బంధించారు.

పాటలు, నాట్యం, గాలిపటాలు ఎగరవెయ్యటం వంటివి ఏమీ లేవు. అజరామరుడైన రూమి పుట్టిన ఊళ్లో కళలు, సంస్కృతిని నిషేధించారు. కొండముఖాలలో చెక్కిన అతిపెద్ద బమియస్ బుద్ధ బొమ్మలను ధ్వంసం చేశారు. కలుగులో ఎలకల మాదిరి ప్రజలు భయంతో బతకసాగారు.

అయితే తాలిబన్లను అనేకరకాలుగా ధిక్కరించిన పౌరుల సాహసం కూడా ఉంది. ఆడపిల్లలకు రహస్య బడులు నడపటం ఈ ధిక్కార చర్యలలో ఒకటి.

2001లో అప్ఘనిస్తాన్‌లో తాలిబన్లు అధికారం కోల్పోయిన తరువాత ఇప్పటికీ ముప్పు పొంచి ఉంది. ఇప్పటికీ పాఠశాలలపై బాంబులు వేస్తున్నారు, తగలబెడుతున్నారు, మూసివేస్తున్నారు. చంపివేస్తామని టీచర్లకి ఇప్పటికీ బెదిరింపులు వస్తూనే ఉన్నాయి. బడికివెళుతున్న బాలికలపై ఇప్పటికీ దాడులు జరుగుతున్నాయి, లేదా బెదిరింపులు అందుతున్నాయి.

అయినప్పటికీ బడులు నడుపుతూ ఈ నిరంకుశత్వాన్ని ఆడపిల్లలు, వాళ్ల కుటుంబాలు, టీచర్లు వ్యతిరేకిస్తున్నారు.

వాళ్ల సాహసం ఎప్పుడూ చెక్కుచెదరలేదు.

My granddaughter, Nasreen, lives with me in Herat, an ancient city of Afghanistan.

Art and music and learning once flourished here.

అష్టనిస్తాస్‌లోని పురాతన నగరమైన హెరాత్‌లో నాతోపాటు నా మనవరాలు నస్తీస్ ఉంటోంది.

ఒకప్పుడు ఈ నగరంలో కళలూ, సంగీతం, విద్య వెల్లివిరిశాయి.

Then the soldiers came and changed everything.

The art and music and learning are gone.

Dark clouds hang over the city.

సైనికులు రావటంతో అంతా మారిపోయింది.

కళలూ, సంగీతం, విద్య నిలిచిపోయాయి.

నగరాన్ని కారుమబ్బులు కమ్మేశాయి.

Poor Nasreen sat at home all day, because girls are forbidden to attend school. The Taliban soldiers don't want girls to learn about the world, the way Nasreen's mama and I learned when we were girls.

ఆడపిల్లలు బడికి వెళ్లగూడదన్న నిషేధం ఉండటం వల్ల పాపం నస్త్రీస్ పగలంతా ఇంటివద్దే కూర్చుని ఉండేది. నేనూ, నస్త్రీస్ వాళ్ల అమ్మా మా చిన్నప్పుడు నేర్చుకున్నట్టుగా ఆడపిల్లలు ప్రపంచం గురించి తెలుసుకోవటం తాలిబన్ సైనికులకు ఇష్టం లేదు.

One night, soldiers came to our house

ఒక రాత్రి సైనికులు మా ఇంటికి వచ్చారు,

and took my son away, with no explanation.

ఏమీ చెప్పకుండా మా అబ్బాయిని తీసుకుని వెళ్లిపోయారు.

We waited many days and nights for his return.

అతడు తిరిగి వస్తాడని ఎన్నో రోజులు ఎదురుచూశాం.

Finally Nasreen's frantic mama went searching for him, even though going out alone in the streets was forbidden for women and girls.

మహిళలు, బాలికలు ఒంటరిగా వీధుల్లోకి వెళ్లటంపై నిషేధం ఉన్నప్పటికీ భర్తని వెదుకుతూ ఆందోళనకు లోనైన నస్తీస్ తల్లి బయలు దేరింది.

The full moon passed our window many times as Nasreen and I waited.

నస్తీస్, నేను ఎదురు చూస్తూ ఉన్నాం, ఎన్నో పున్నములు గడిచిపోయాయి.

Nasreen never spoke a word. She never smiled. She just sat, waiting for her mama and papa to return. I knew I had to do something.

నస్తీస్ మూగబోయింది, ఆమె మోములో చిరునవ్వు మాయమయ్యింది. అమ్మా, నాన్నా తిరిగివస్తారని ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది. ఏదోఒకటి చెయ్యాలని నాకు అర్థమయ్యింది.

I had heard whispers about a school, a secret school for girls, behind a green gate in a nearby lane. I wanted Nasreen to attend this secret school. I wanted her to learn about the world, as I had. I wanted her to speak again.

దగ్గరిలోని వీధిలో, పచ్చగేటు వెనక బాలికల కోసం నడుపుతున్న ఒక రహస్య పాఠశాల గురించిన గుసగుసలను విన్నాను. ఈ బడికి నస్త్రీన్‌ని పంపించాలని అనుకున్నాను. ప్రపంచం గురించి నేను తెలుసుకున్నట్లే ఆమె కూడా తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. ఆమె మళ్ళీ మాట్లాడాలని కోరుకున్నాను.

So one day, Nasreen and I hurried down the lanes until we came to the green gate. Luckily, no soldier saw us.

ఒక రోజు నస్తీన్ ని తీసుకుని వీధుల గుండా హడావిడిగా వెళ్లి పచ్చ గేటు దగ్గరకు చేరుకున్నాను. మా అదృష్టం బాగుండి సైనికులు ఎవరూ మమ్మల్ని చూడలేదు.

I tapped lightly. The teacher opened the gate and we quickly slipped inside.

నేను మెల్లగా గేటుమీద తట్టాను. టీచరు గేటు తెరిచింది, మేం వెంటనే లోపలికి వెళ్లాం.

We crossed the courtyard to the school One room in a private house filled with girls.

పెరడు దాటి మేం బడిలోకి వెళ్లాం... ఆ ఇంటిలోని ఒక గదినిండా ఆడపిల్లలు ఉన్నారు.

Nasreen took a place at the back of the room. Please Allah, open her eyes to the world. I pray as I left her there.

గదిలో వెనకాల నస్తీస్ కూర్చుంది. అక్కడినుంచి వెళ్లిపోతూ ఆమె లోకాన్ని
తెలుసుకునేలా చెయ్యి అంటూ అల్లాను ప్రార్థించాను

Nasreen didn't speak to the other girls. She didn't speak to the teacher. At home, she remained silent.

నస్తీన్ ఇతర పిల్లలతో మాట్లాడలేదు, టీచరుతో కూడా మాట్లాడలేదు.

ఇంటిదగ్గర కూడా ఆమె మౌనంగానే ఉండిపోయింది.

I was fearful that the soldiers would discover the school. But the girls were clever. They slipped in and out of the school at different times so as not to arouse suspicion. And when the boys saw the soldiers near the green gate, they distracted them.

సైనికులు ఆ బడిని కనుగొంటారేమోనని నాకు భయంగా ఉండేది. కాని అమ్మాయిలు తెలివిగా వ్యవహరించేవాళ్లు: బడికి వేరువేరు సమయాల్లో వచ్చి, పోతుండేవాళ్లు. ఎవరైనా సైనికులు పచ్చగేటు దగ్గరగా కనపడితే అబ్బాయిలు వాళ్ల దృష్టిని మళ్లించేవాళ్లు.

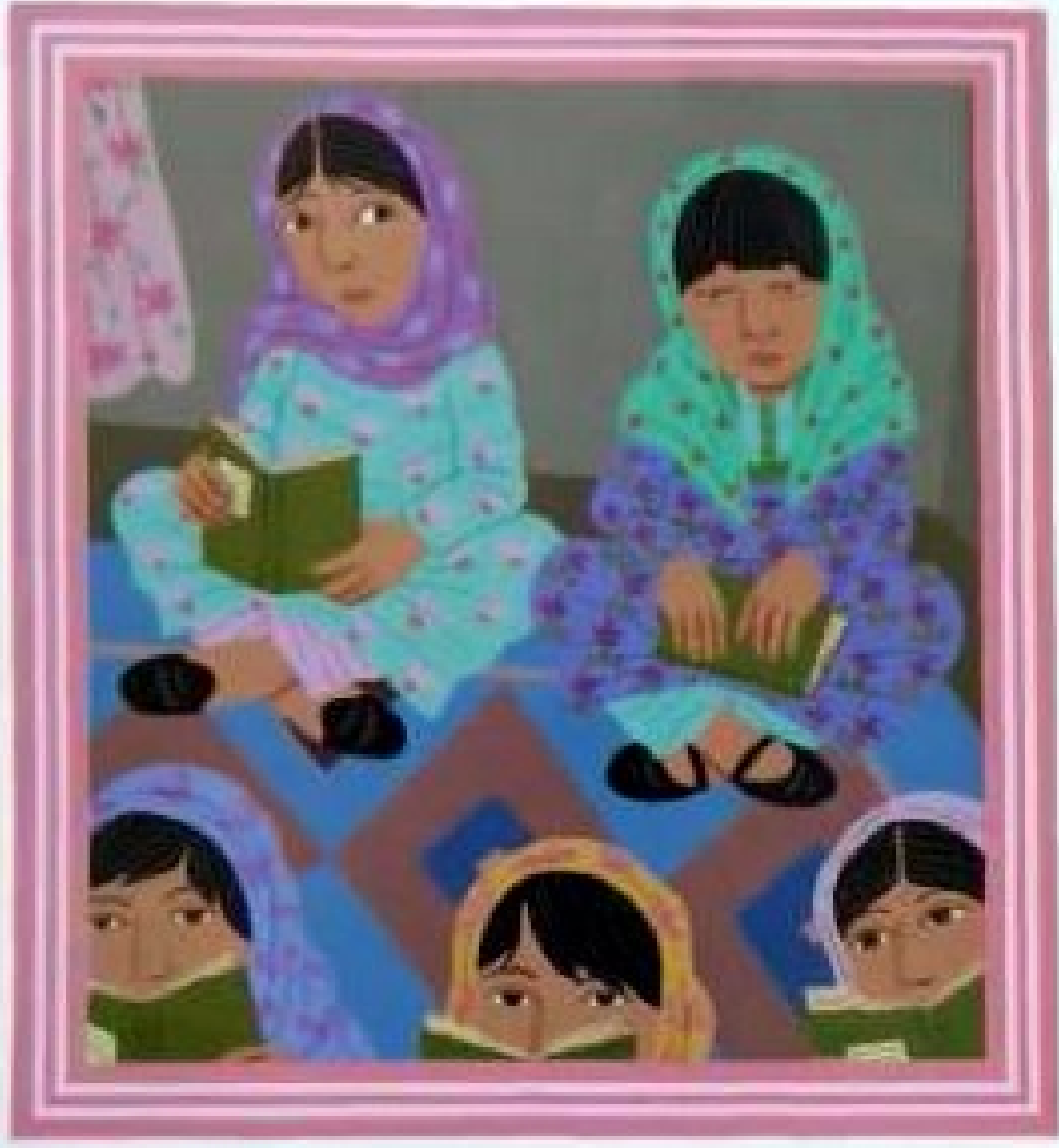
I heard of a soldier who pounded on the gates demanding to enter.

లోపలికి రానివ్వమని గేటుమీద దబదబా బాదుతున్న ఒక సైనికుడి గురించి విన్నాను.

But all he found was a room filled with girls reading the Koran, which was allowed. The girls had hidden their schoolwork, outwitting the soldier.

లోపల ఖురాన్ చదువుతున్న ఆడపిల్లలు తప్పించి అతడికేమీ కనపడలేదు. అందులో అభ్యంతరం పెట్టటానికి ఏమీ లేదు. అమ్మాయిలు తాము చదువుకుంటున్నవి దాచిపెట్టి ఆ సైనికుడి కన్నుగప్పారు.

**One of the girls, Mina, sat next to Nasreen every day.
But they never spoke to each other. While the girls were
learning Nasreen stayed inside herself.**

నస్తీస్ పక్కన రోజూ మీనా అనే అమ్మాయి కూర్చునేది. కానీ వాళ్లు ఎప్పుడూ
మాట్లాడుకోలేదు. మిగిలిన అమ్మాయిలు నేర్చుకుంటూ ఉండగా నస్తీస్ మాత్రం
తన ప్రపంచంలో ఉండిపోయేది.

When school closed for the long winter recess, Nasreen and I sat by the fire. Relatives gave us what food and firewood they could spare. We missed her mama and my son more than ever. Would we ever know what had happened?

శీతాకాలపు సుదీర్ఘ సెలవలప్పుడు నస్తీస్, నేను మంట పక్కన కూర్చుని ఉండేవాళ్ళం. బంధువులు ఇవ్వగలిగినంత ఆహారం, కట్టెపుల్లలు మాకు ఇచ్చేవాళ్ళు. నస్తీస్ వాళ్ళ అమ్మ, నా కొడుకు లేని లోటు ఎప్పటికంటే తీవ్రంగా తెలుస్తోంది. ఏం జరిగిందో ఎప్పటికైనా తెలిసే అవకాశముందా?

The day Nasreen returned to school, Mina whispered in her ear: I miss you.

బడికి నస్తీన్ తిరిగి వెళ్ళిన రోజు, “నువ్వే గుర్తుకు వచ్చావు,” అంటూ మీనా ఆమె చెవిలో గుసగుసలాడింది.

And Nasreen answered back: I missed you too.

“నువ్వు కూడా నాకు గుర్తుకు వచ్చావు,” అంటూ నస్తీస్ బదులిచ్చింది.

**With these words, her first since her mama went searching,
Nasreen opened her heart to Mina.**

**తండ్రిని వెదుకుతూ తల్లి వెళ్ళిన తరువాత మొదటిసారి పలికిన ఈ మాటలతో మీనాతో
తన హృదయాన్ని పంచుకుంది నస్తీస్.**

And she smiled for the first time since her papa was taken away.

తండ్రిని తీసుకెళ్లిపోయిన తరువాత ఆమె మొదటిసారి నవ్వింది.

At last, little by little, day by day, Nasreen learned to read, to write, to add and subtract.

చివరికి, రోజు కొంచెం కొంచెంగా చదవటం, రాయటం, కూడికలు, తీసివేతలు నస్త్రీస్ నేర్చుకోసాగింది.

**Each night she showed me what she had discovered
that day.**

ఆ రోజు ఏమి నేర్చుకుందో ప్రతి రాత్రీ నాకు చెప్పేది.

Windows opened for Nasreen in that little school room.

ప్రపంచానికి తలుపులను నస్తీస్‌కి ఆ చిన్న బడి తెరిచింది.

**She learnt about the artists and writers and scholars and
mystics who, long ago,**

**కళాకారులు, రచయితలు, పండితులు, తాత్వికుల గురించి బడిలో ఆమె
నేర్చుకుంది,**

made Herat beautiful.

వాళ్లు ఎంతో కాలం క్రితమే హెరాత్‌ని అందమైన నగరంగా చేశారు.

Nasreen no longer feels alone. The knowledge she holds inside will always be with her, like a good friend.

నస్తీస్‌కి ఇప్పుడు ఒంటరినని అనిపించటం లేదు. ఆమె నేర్చుకున్న విషయాలు మంచి స్నేహితురాలిగా ఎల్లప్పుడూ ఆమెలోనే ఉంటాయి.

Now she can see blue sky beyond those dark clouds.

కారుమేఘాల పైన ఉన్న నీలాకాశాన్ని ఆమె ఇప్పుడు చూడగలుగుతోంది.

As for me, my mind is at ease. I will wait for my son and his wife. But the soldier can never close the window that have opened for my granddaughter.

ఇప్పుడు నా మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంది. నా కొడుకు, కోడలు కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను. నా మనవరాలికి తెరుచుకున్న తలుపులను ఇక ఏ సైనికుడూ మూసివెయ్యలేడు.

Jeanette Winter lives in New York City, where she has written and illustrated many books for children based on true-life stories, including the highly acclaimed *Mama, Wangari's Trees of Peace* and *The Librarian of Basra*, which was an ALA Notable Children's Book and a winner of the Bank Street College of Education's Elora Stieglitz Straus Award.

జేనెట్ వింటర్ న్యూయార్క్ నగరంలో ఉంటారు. నిజ జీవిత కథల ఆధారంగా ఆమె అనేక పుస్తకాలు రాసి, బొమ్మలు వేశారు. వీటిల్లో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మామా వంగారీస్ ట్రీస్ ఆఫ్ పీస్, ది లైబ్రేరియన్ ఆఫ్ బాస్రా అన్న పుస్తకాలు ఉన్నాయి. రెండవ పుస్తకానికి బ్యాంక్ స్ట్రీట్ కాలేజ్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ ఏర్పాటు చేసిన ఎలోరా స్టైగ్లిట్జ్ బహుమతి లభించింది, ఎఎల్ఎ నోటబుల్ చిల్డ్రెన్స్ బుక్ గా ఎంపిక అయ్యింది.

The GLOBAL FUND FOR CHILDREN

(www.globalfundforchildren.org) is a nonprofit organization committed to advancing the dignity of children and youth around the world. The Global Fund for Children pursues its mission by making small grants to innovative community-based organizations working with some of the world's most vulnerable children and youth.

ది గ్లోబల్ ఫండ్ ఫర్ చిల్డ్రన్ (www.globalfundforchildren.org)

అన్నది ప్రపంచవ్యాప్తంగా బాలలు, యువత గౌరవాన్ని కపాడటానికి పనిచేస్తున్న స్వచ్ఛంద సంస్థ. ప్రపంచంలో అతి క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో ఉన్న బాలలు, యువతతో పనిచేస్తున్న ప్రజా ఆధారిత సంస్థలకు చిన్న మొత్తంలో నిధులు అందించటం ద్వారా గ్లోబల్ ఫండ్ ఫర్ చిల్డ్రన్ పనిచేస్తుంది.